

aarlige Indtægt af disse Actier vil faae paa hans Skatteansættelse, Noget, der i denne hele Skjønssag er aldeles umuligt nærmere at bestemme. Men den væsentligste og efter Mindretallets Anskuelse aldeles afgjørende Grund imod en saadan Beskatning af Actieselskaber og Associationer er den, at man derved, til Fordeel for den herværende Commune, vil beskætte mangfoldige Individuer, der ikke staae i den fjerneste Forbindelse med Staden Kjøbenhavn; hvoraf mange ikke engang opholde sig i Riget, og som derfor ikke have nogenfømhelst, enten moralsk eller juridisk Forpligtelse til igjennem deres Formue at bidrage til Bestribelsen af denne Communes Udgifter; Da en Beskatningsret af denne Art ikke tilkommer Landets andre Communer med Hensyn til de Actieselskaber, der maatte findes i dem, og hvori Kjøbenhavns eller andre Communes Indvaanere ere Interessenter, vilde derved opstaae en Ulighed i Beskatningsretten mellem de forskellige Communer, der vilde være saameget ubilligere, som, ifølge Forslaget, de Actieselskaber og Associationer, der staae i nærmeste Forbindelse med Kommunen, netop ikke skulde ansættes til Skat, saa at denne væsentlig vilde gaae ud over de Actieselskaber, der ikke have nogen communal Charakter, men ere af en almindeligere, hele Statsfundet omfattende, Natur, som Nationalbanken, det almindelige Brandassurancecomagni for Væxer og Effecter i Danmark og Hertugdømmerne, Staden Kjøbenhavn undtagen, og andre flere. Indspørgselen af den her omhandlede Indkomstskat, der, som bemærket, vil træffe mangfoldige Personer, der ikke staae i nogenfømhelst Forbindelse med den herværende Commune, maa vække saameget større Betænkelighed, som det tillige er foreflaaet, at der skal fastsættes en Scala, der angiver den Indkomst, der bliver at ansætte til Minimum af Skat, som er 1 Portion, og den Stigning af Portionernes Antal, der skal finde Sted i Forhold til en forøget Indtægt, uden at der skal være noget Maximum af Portionantallet, saa at, naar Retten til at beskætte Actieselskaber og Associationer var givet i Loven, Skatten kunde stige i det Uberegnelige, hvortil endnu kommer, at Portionernes Størrelse ikke

er et Fixum, men at deres Størrelse vøyer i samme Forhold, som deres Antal formindskes. Af disse Grunde, som endnu kunde forøges med mange flere, maa Mindretallet paa det Bestemteste fraraade en Beskatning af den omhandlede Art, og da man ogsaa med Hensyn til adskillige andre Punkter ikke har kunnet slutte sig til Fleertallets Forslag, har man fundet sig foranlediget til at fremsætte følgende

Minoritetsforslag:

Indenrigsministeriet anmodes om at lade udarbejde og forelægge Rigsdagen et Lovudkast, der gaaer ud paa:

- 1) At der fra 1ste Januar 1860. — fra hvilken Tid den ved Anordningen af 21de April 1812 paabudne Næringsstat ophører — paalægges alle, saavel enkelte Personer som Actieselskaber og Interessentskaber, der her i Staden drive Næring ifølge Borgerstat eller Næringsbeviis, en for alle Næringsdrivende af samme Klasse lige aarlig Afgift, der bestemmes til en Tjerdedeel af det i §. 12 af Lov af 29de December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift, m. m. bestemte Borgerstabsgebyr, dog at Magistraten bemyndiges til indtil den 1ste Januar 1862 at undtage fra denne Afgift de Personer, der ere i det i Lovens §. 16 omhandlede Tilfælde.
- 2) At der til Dækning af de af Kommunens Udgifter, der ikke kunne afholdes af dens øvrige Indtægter, ligeledes fra 1ste Januar 1860 paalægges samtlige Stadens Indvaanere en Skat efter Formue og Leilighed, der paalignes Enhver efter hans Ene og Indkomst, uden Hensyn til om Indkomsten hidrører fra Næring, Gage, Formue eller hvilkenfømhelst anden Indtægtskilde, dog at der med Hensyn til de af Stadens Indvaanere, som tillige have fast Bopæl i andre af Landets Communer, bliver at tage Hensyn til den mindre fuldstændige Andeel, de have i Nydelsen af Kommunens Goder.